

OBSAH

<p>A jemu já: Jsem jeden z těch, kdo píší Dante neboli Portrét mladého básníka po šesti stech padesáti letech (<i>Jan Vladislav</i>)</p> <p> Pocházím z města, které patrona si Když jsem začínal, umínil jsem si (<i>Dino Com- pagni</i>)</p> <p> Jak jsme s píli zjistili (<i>Giovanni Villani</i>)</p> <p> RODIŠTĚM MU BYLA FLORENCIE, UČITELEM VŠAK BOLONSKÝ BÁSNÍK, KTERÝ PSAL PRVNÍ O LÁSCE A ŠLECHETNOSTI JAKO JEDNÉ VĚCI; A PŘÁVE O TOM ŽIVÁ I KAŽDÝ VERŠ KNIHY, KTEROU OTVÍRÁTE</p> <p> V šlechtném srdci Láska je a byla (<i>Guido Guini- zelli</i>)</p> <p> Co mne se týká, povím ti jen krátce</p> <p> KNIHA ZAČÍNÁ; A HNED V PRVNÍCH VERŠÍCH ZVE JEJÍ BÁSNÍK SVÉHO PRVNÍHO PŘÍTELE K VĚČNÉ PLAVBĚ ZA LÁSKOU; ALE PANÍ, O NÍŽ HOVOŘÍ, NENÍ BEATRICE</p> <p> Kdyby nás, Guido, někdo znenadáni</p> <p> A BEATRICE NEPATŘÍ ANI TYTO SLOKY; OBRACÍ SE K JEDNÉ Z TĚCH, JEŽ MĚLY JAKO ŠTÍT ZAKRYVAT JEHO PRAVÝ CIT</p> <p> Ach, Fialko, jež ses mi objevila</p> <p> PŘED JINÝMI SE TEN VROUCÍ CIT SKRÝVAT DAL; JEMU SAMEMU VŠAK NEPŘÁL KLID NIKDE</p> <p> Štěkáni psů a pokřik jejich pánů</p> <p> A TOUHA JEHO SRDCE BYLA TAKOVÁ, ŽE JI NESTACILY ANI VLASTNÍ OČI</p> <p> Ledaže by se za trest oslepily</p> <p> CHYBOVALY STÁLE ZNOVU; JEDNOU BYLY PŘÍČINOU VZDECHŮ PROTO, ŽE NEVIDĚLY, JINDY ZAS PROTO, ŽE VIDĚLY</p> <p> Spatřil jsem jednou víněk</p>	<p>7</p> <p>9</p> <p>27</p> <p>29</p> <p>30</p> <p>36</p> <p>37</p> <p>38</p> <p>38</p> <p>39</p> <p>40</p> <p>40</p>	<p>KDYKOLI VŠAK VZHLEDLY A VIDĚLY, PATRILY NA KRÁŠU, JEŽ SESTOUPLILA Z NEBE</p> <p> Jsem spanilý a divukrásné dítě</p> <p> Autorem byl Dantes Aldigherius (<i>Benvenuto da Imola</i>)</p> <p> ALE TA KRÁSA PRO OČI ZNAMENALA PRO SRDCE ZKÁZU</p> <p> Najde se někdy, kdo se nepoleká</p> <p> A PŘITOM NEZBYVALO NEŽ SE JÍ VZDÁT NA MILOST A NEMĚLOST</p> <p> Do vašich rukou, šlechtná má paní</p> <p> Nelze také pominout podivuhodný sen (<i>Cristo- foro Landino</i>)</p> <p> ZA JEJÍ PROMĚNLIVOU TVÁŘÍ SE VŠAK TAJILA STÁLE TA, JEJÍŽ SLADKÉ JMENO CHUTNALO TAK HOŘČE</p> <p> Bolestná láska, jež mě celý čas</p> <p> NEBOŽ LÁSKU K NI NEPROMIKALA OD POČÁTKU NEJTRPČÍ PŘEDTUCHA</p> <p> Zavítal ke mně jednoho dne Žal</p> <p> Bylo v té době starým zvykem měšťanů (<i>Gia- nozzo Manetti</i>)</p> <p> TU PŘEDTUCHU NEMOHLA ZAPLAŠIT ANI PŘÁTELSKÁ SLOVA JEHO PRVNÍHO PŘÍTELE, KTERÝ SE VYDAL NA TU VĚČNOU PLAVBU ZA LÁSKOU ROVNĚŽ A POZNAL JEJÍ KRUTOU SILU NA SOBĚ</p> <p> Kdo je ta paní, k níž zde každý vzhlíží (<i>Guido Cavalcanti</i>)</p> <p> I ON ZASL ZNOVU A ZNOVU — A TAKŘKA TÝMÍŽ SLOVY — NAD KRÁSOU, KTEROU JEHO OČI NACHÁZELY V OČÍCH PANÍ</p> <p> Vy, jež jste do mne vnikla očima (<i>Guido Caval- canti</i>)</p>	<p>41</p> <p>42</p> <p>43</p> <p>44</p> <p>45</p> <p>46</p> <p>47</p> <p>48</p> <p>48</p>
--	---	---	---

- A KDYŽ JEDNOHO DNE MUSIL ODEJÍT
DO VYHNANSTVÍ, I PRO NĚHO TO BYLO
VYHNANSTVÍ DVOJÍ, VYHNANSTVÍ Z DOMOVA
A Z LÁSKY
- Protože se už sotva někdy vrátím (*Guido Cavalcanti*) 49
- Sestoupil z nebe a pak v lidském těle (*Michelangelo*) 52
- V těch místech knihy mé paměti 55
- KDYŽ PROCITL, NAPSAL O TOM VŠEM SVÝM
PŘÁTELŮM: ALE KDO BYLA TA NEJŠLECHETNĚJŠÍ
PANI, TO NEPROZRADIL.
- Ve jménu Lásky, jejich pána, zdravím 56
- A ABY ZAKRYL SVŮJ PRÁVÝ CIT, PŘEDSTÍRAL
LÁSKU K JINÉ ŠLECHETNĚ PANI; KDYŽ VŠAK TA
KRÁSNÁ ZÁŠTITA MUSILA PO ČASE ODEJÍT,
SKLÍČILO HO TO VÍC, NEŽLI SE NADÁL
- Vy, co se cestou Lásky ubíráte 56
- I ZEMĚLA V TĚ DOBĚ JISTÁ MLADÁ DÍVKÁ, A KDYŽ
SI VZPOMĚL, ŽE JI VIDAL V BLÍZKOSTI SVÉ
NEJŠLECHETNĚJŠÍ, NEUBRÁNIL SE SLZAM
- Slyšte, vy všichni, kteří milujete 57
- A POHLED NA JEHO PANÍ, STOJÍCÍ V PLÁČI NAD
MRTVOU DRUŽKOU, TY SLZY JESTĚ ROZHOJNIL
- Ty smrti zlá, jež neznáš slitování 57
- STALO SE PAK, ŽE SE MUSIL VYDAT NA CESTY,
A TU SE MU ZJEVIL BŮH LÁSKY A VRÁTIL MU
SRDCE OD PANÍ, JEŽ BYLA JEHO ZÁŠTITOU, S TÍM,
ABY SI NÁŠEL JINOU
- Když jsem jel tuhle cestou vprostřed
polí 58
- A ON SLOUŽIL TĚTO NOVÉ PANÍ TAK HORLIVĚ,
AŽ SE O TOM ZAČALO HOVORIT A JEHO
NEJŠLECHETNĚJŠÍ PANI MU ODEPŘELA SVŮJ POZDRAV;
TU POCITIL TAKOVOU BOLEST, ŽE PRCHL V PLÁČI
PŘED LIDMI DO SAMOTY
- A když se pak mé slzy poněkud ztlížily 59
- I NAPSAL TEDY BALATU, JAK MU TO PORUČIL
JEHO PÁN A VLÁDCE
- Má balato, jdi Lásku vyhledat 60
- PŘEPADALO HO VŠAK OD TĚ CHVÍLE TOLIK
NEJRŮZNĚJŠÍCH MYŠLENEK, ŽE UŽ NEVĚDEL,
KTEROU CESTOU SE DÁT
- Mé myšlenky jsou teď tak rozpolceny 61
- V TAKOVÉM ROZPOLOŽENÍ SE PAK ZNENADÁNÍ
SETKAL SE SVOU NEJŠLECHETNĚJŠÍ, A JEHO
ZMATEK VZBUDIL SMÍCH NEJEN U JEJÍCH DRUŽEK,
ALE I U NI
- Smějete se mé tváří s ostatními 61
- ALE TOUHA VIDĚT JI BYLA SILNĚJŠÍ NEŽ VŠECHEN
POSMĚCH
- Když vás chci uvidět, můj krásný
skvostě 62
- NEBOŽ POHLED NA NI MU VRACEL SÍLU ŽIT,
I KDYŽ MU JI VZÁPĚTI ZAS BRAL
- Kolikrát jenom v duchu přemítám 62
- PO NAPSÁNÍ TĚCHTO VERŠŮ SE DOMNÍVAL, ŽE UŽ
BUDE MLČET, PROTOŽE TOHO O SOBĚ REKL DOST.
PAK SE MU VŠAK NASKYTIL NÁMĚT, KTERÝ BYL TAK
VZNEŠENÝ, ŽE SE JÍM NEMOHL NEZABÝVAT
- Protože mnoho lidí pochopilo 63
- JEDNOHO DNE VŠAK CESTOU KOLEM JASNĚ ŘEKY
ZAČALA JEHO ÚSTA HOVORIT TAKRKA SAMÁ
OD SEBE
- Mé paní, vy, jež lásce rozumíte 64
- A KDYŽ SE HO POTOM JEDEN Z JEHO PŘÁTEL ZEPTAL,
CO JE TO LÁSKA, ODPOVĚDĚL SLOVY SVĚHO UČITELE
- Láska a srdce v prsou šlechetného 65
- ZÁROVEŇ VŠAK ZATOUŽIL NAPSAT K CHVÁLE SVÉ
NEJŠLECHETNĚJŠÍ NĚCO O TOM, JAK SVÝM
PŮSOBENÍM PROBOUZI V KAŽDEM LÁSKU
- Lásku má ve svých očích moje paní 66
- V TU DOBU SE STALO, ŽE ODEŠEL NA VĚČNOST
OTĚC NEJŠLECHETNĚJŠÍ PANI BEATRICE; I PTAL SE
V ZÁRMLUTKU ŽEN, KTERÉ SLÝ Z DOMU SMUTKU
- Vy, které jdete odevzdaně kolem 66
- A TRUHLÍČÍ ŽENY ODPOVĚDĚLY
- Ty že jsi ten, co mluvil tolikrát 67
- V NEMOCI, JEŽ HO BRZY NATO ZCHVÁTILA, JEJ
MUČILY MYŠLENKY O POMÍJEJÍCOSTI VŠEHO
ŽIVÉHO; A TU MĚL VIDĚTI, JEŽ SE MĚLO, ŽEL,
CO NEJDRÍV NAPLNIT
- Když ta tak mladičká a krásná paní 67
- PŘES VŠECHNY BOLESTNĚ PŘEDTUCHY MU VŠAK
LÁSKA PŘINÁŠELA BLAHO
- KDYKOLI ZAVÍTALA PROVÁZENA PANÍ VANNOU,
KTEROU VYZVAL JEHO PRVNÍ PŘÍTEL, A PANI BICE,
KTEROU UCTÍVAL ON
- Cítil jsem, jak se náhle budí ve mně 69

NEBOŽ JEJÍ PŘÍCHOD A JEJÍ POZDRAV PŘIPADAL
VŠEM JAKO DIV ZE SAMÉHO NEBE

Tak šlechetná, tak ctnostná vždy má
paní

70

A JEJÍ KRÁŠA KRÁŠLILA NEJEN JI, ALE I KAŽDÉHO,
KDO KRÁČEL PO JEJÍM BOKU

Kdo vidí jít mou paní vprostřed jiných

70

KDYŽ VŠAK CHTĚL NAPSAT K JEJÍ OSLAVĚ VELKOU
KANCÓNŮ, PŘEKVALA JI PO PRVNÍ SLOCE
NELITOSTNÁ SMRT

Takový čas mě Láska svírala

71

ZEMŘELA JEHO NEJŠLECHETNĚJŠÍ PANÍ; A TAK
MÍSTO O RADOSTI A SLÁVĚ PSAL O NESMÍRNĚM HOŘI

Mé oči, hořem srdce zkormoucené

71

A KDYŽ HO V TĚ DOBĚ JEDEN Z PŘÁTEL POPROSLI
O VERSE NA JISTOU PANÍ, JEŽ PŘÁVĚ ZEMŘELA,
POZNAL, ŽE JDE O JEHO NEJŠLECHETNĚJŠÍ,
A NAPSAL ZA NEHO I ZA SEBE

Pojďte a poslyšte ty moje vzdechy

73

ALE TA SLOVA. BYŤ SEBELPŘÍMNĚJŠÍ, SE MU ZDÁLA
MÁLO; I PŘIPOJIL K NIM JEŠTĚ Dvě SLOKY KANCÓNŮ

Kdykoli, žel, mi něco připomene

73

V DEN PRVNÍHO VÝROČÍ JEJÍ SMRTI KRESLIL VE
VZPOMÍNKÁCH NA NI ANĚLA; A KDYŽ HO PŘI TOM
PŘEKVAPILI LIDÉ, POVĚDEL JIM, PROČ BYL TAK
ZABRÁN DO MÝŠLENEK, A NAPSAL SONET, KTERÝ
MĚL DVA ZAČÁTKY

V myšlenkách se mi znovu objevila

74

V TU DOBU SE PAK STALO, ŽE SI JEHO HOŘĚ POVŠIMLA
JISTÁ ŠLECHETNÁ PANÍ, JEJŽ KRÁSNÁ TVÁŘ BYLA
PLNÁ SOUCITŮ

Mé oči viděly, co slitování

75

A TENTO SOUCIT MU PŘIPOMÍNAL VĚDY ZNOVU
JEHO NEJŠLECHETNĚJŠÍ BEATRICE; A TAK SE NEMOHL
UBRÁNIT, ABY JI VĚDY ZNOVU NEVYHLEDÁVAL

Dosud jsem nikdy neviděl tvář paní

75

A JEHO OČI ZAČALY V TOM NACHÁZET TAKOVÉ
ZALIBENÍ, AŽ JE SRDCE OBVINILO ZE ZRADY

Ty proudy slz, v nichž jste se utápěly

76

ALE ANI SAMO SRDCE NAKONEC NEODOLALO
MÝŠLENKÁM NA LÁSKU, JEŽ JE CO CHVÍLI
NAVŠTĚVOVALY

Chodívá ke mně návštěvou co chvíle

76

TEPŘVE MOCNÁ VIDINA OSLAVENĚ PANÍ BEATRICE
UCINILA TĚMTO MÝŠLENKÁM KONEC

Proti tomuto protivníku rozumu

77

A TAK SE STALO, ŽE SE PLÁČ. UŽ DÁVNO UTIŠENÝ,
OZVAL POZNŮVU A ODLAVIL TY MARNĚ TOUHY
NADOBRO

Běda, z těch dum, jež v sobě srdce
skrývá

78

OD TĚTO CHVÍLE HOVOŘIL KAŽDÝ JEHO VERŠ
JEN O NI; A JEHO SLOVA BYLA TAK VYMLUVNÁ,
ŽE BY NAD NI ZAPLAKALI I POUTNÍCI ZE SEBEVĚTŠÍ
DÁLKY

Poutníci, kteří jdete zamyšlení

78

A KDYŽ HO V TĚ DOBĚ POŽÁDALY DVĚ ŠLECHETNĚ
PANÍ O TYTO VERSE. POSLAL JIM JE A PŘIPOJIL K NIM
BÁŠEN O POUTI ZA NOVÝM POZNÁNÍM, K NĚMUŽ
MU OTEVŘELA V HOŘI CESTU LÁSKA

Až za nejvyšší sféru všehomíra

79

A ZDE PAK KONČÍ TO, CO BYLO PSÁNO V KNIZE
JEHO PAMĚTI POD ZÁHLAVÍM NOVÝ ŽIVOT

Zanedlouho po tomto sonetu

79

Říci ho cele, na to chybí síla (*Michelangelo*)

82

Čas nějaký ho drželo mé líce

85

PO SMRTI NEJŠLECHETNĚJŠÍ PANÍ BEATRICE NAŠEL
UTĚCHU VE FILOSOFII; TO BYLA TA SOUCITNÁ PANÍ,
O NĚ UŽ MLUVIL DŘÍVE

Když jsem tedy ztratil první potěšení
své duše

86

ALE NEJEN STUDIU SE ODDÁVAL V TĚ DOBĚ,
JAK SVĚDČÍ JEHO PŮTKA S PŘÍTELEM FORESEM
DONATIM

Kdo slyšel ženu Bicci Foreseho

88

FORESE NEBYL Z TĚCH, CO ZUŠTAVAJÍ DLUŽNÍ
ODPOVĚD; NA PŘEDHŮZKU O ŽENĚ A CHUDOBE
ODPOVĚDĚL VÝČITKOU O OTCI A LICHVĚ,
ROZUMÍME-LI MU DOBRĚ

Tuhle jsem v noci dostal hrozný kašel (*Forese
Donati*)

88

NÁŠ BÁSNÍK VŠAK JISTĚ VĚDĚL, KAM FORESE MÍŘÍ,
A OPLATIL ÚTOK DALŠÍM ÚTOKEM; VYČETL,
BICCIMO JEHO OBŽERSTVÍ, ZA NĚŽ HO POZDĚJI
VŠADÍ DO OČISTCE

Gordický uzel zadrhnou ti spíš

89

V OČISTCI BUDOU OBA MUŽI ROZMLOUVAT
PŘÁTELSKY; TENTOKRÁT VŠAK BICCI PŘEBIL
VÝČITKY Z OBŽERSTVÍ OBVINĚNÍM Z PŘÍZVONICTVÍ
NEŽ ZAČNEŠ HÍKAT, CO JE TEN ČI TEN (*Forese Donati*)

89

CO BYLO V PŘEDCHOZÍCH REPLIKÁCH POUZE
NAZNAČENO, BYLO V TĚTO UŽ ŘEČENO PŘÍMO:
BICCI JE PODLE NASEHO BÁSNÍKA LUPIC JAKO CELÝ
JEHO ROD

Bicci, ty synu ani nevím koho

A NÁŠ BÁSNÍK JE ZAS PODLE BICCIOU ZBÁBĚLEC,
KTERÝ NEPOMSTIL ANI VLASTNÍHO OTCE

To já zas vím, že jsi syn Alighierův (*Forese Do-
nati*)

Když poobědval, vyšel Dante z domu (*Franco
Sacchetti*)

TENCÓNÁ S FORESEM DONATIM PATŘILA OVŠEM
SPÍŠ DO SVĚTA, JEJŽ VE SVÝCH VERŠÍCH KRESLIL
SIEŠAN CECCO ANGIOLIERI

Kdybych byl oheň, zapálil bych svět (*Cecco
Angiolieri*)

HOVORIL V NICH O KRČMÁCH, KOSTKÁCH, ŽENÁCH
A PŘEDVŠÍM O PENEŽÍCH, KTERÝCH NEMĚL NIKDY
DOST

Nejlepší příbuzní, jen mít je vždy (*Cecco Angio-
lieri*)

A NA KÁRAVÉ VERŠE SVÉHO FLORENTSKÉHO PŘÍTELE,
KTERÉ SE NEZACHOVALY, ODPOVĚDEL JESTĚ
ŘÍZNEJI NEŽ FORESE DONATI

Jsem-li já, Dante, žvanil, jak jsi řek (*Cecco Angio-
lieri*)

Právě tolik důvtipu a rozvahy (*Cristoforo Landino*)

Jak z Athén mazel Hippolyt, kde žítí

KDYŽ HO PAK STIHLA, NEKRUTĚJŠÍ RÁNA JEHO
ŽIVOTA A BYL VYHNÁN Z SVÉHO RODIŠTĚ,
PŘIPADAL SI DLOUHO JAKO LÓD BEZ PLACHET
A KORMIDLA

Ach, kéž se zlíbil

ANI ÚTRAPY VYHNANSTVÍ HO VŠAK NEZAŠTÍTILY
PŘED ÚTOKY LÁSKY; ALE KDO BYLA TA PANI
NELIŠTOSNÁ JAKO KÁMEN, O TOM NELZE ŘÍCI NIC
URČITĚJŠÍHO

Přišel jsem v kruhu nebeském v ta
místa

VŠECHNO, CO O NI VÍME, VÍME JEN Z JEHO VERŠŮ,
JEŽ JISTĚ NEBYLY JEN POUHÝM CVIČENÍM

Už zase nastal, žel, čas dlouhých stínů

PŘES VŠECHNU UMNOST V NICH HOVORIL PŘILÍŠ
ŽIVÝ CIT; I ON MOŽNÁ PATŘIL K POBLLOUDĚNÍ,
JEŽ MU POZDĚJI BUDE V OČISTCI VYTÝKAT
OSLAVENÁ BEATRICE

Lásko, vždyť vidíš, že ta krásná paní

Ale já, jehož vlastní je svět

VE STRASTECH VYHNANSTVÍ MU BYLO UTĚCHOU
ROZMLOUVAT V BÁSNICKÝCH LISTECH S PŘÍTELEM
CINEM DA PISTOIA; I TEN OSTATNĚ OKUSIL NA ČAS
TRTKY CHLEB EXILU

Poněvažž nemám s kým si pohovořit

A KDYŽ SE JEDNOU CINO DOTÁZAL, ZDA JE MOŽNÁ
NOVÁ LÁSKA, DOHAŠNELI STARÁ, PŘIPOMNĚL SI
ZNOVU SVÉ PRVNÍ SETKÁNÍ S TÍMTO MOCNÝM
BOŽSTVEM I VŠECHNA POZDĚJŠÍ

Protože jsem byl s Láskou bez ustání

Byl náš Básník prostřední postavy (*Giovanni
Boccaccio*)

SRDCE JEHO PŘÍTELE MU VŠAK PŘIPADALO NĚKDY
AŽ PŘILÍŠ VZNETLIVĚ, ABY MOHL BYT JEHO CIT
DOST HLUBOKÝ

Myslel jsem si, že jsem už zanechal

MEZI VERŠI, JEŽ MU CINO POSÍLAL, BYLA ŘADA
TAKOVÝCH, ŽE JE MOHL NAPSAT SÁM; PROTO SE
MU TAKÉ NEKTERÉ Z NICH PŘIPISOVALY

Ta paní, pro niž chodím zadumaný (*Cino da
Pistoia — Dante*)

NEBYLI SI V TOM PŘILÍŠ JISTI PÍSAŘI STARÝCH
KODEXŮ A NEMAJÍ V TOM O MNOHO VIC JISTOTY
ANI TI, KTERÍ JE OTVÍRAJÍ DNES

Proklínám den, kdy jsem zřel ponejprve (*Cino
da Pistoia — Dante*)

ALE I VERŠE, JEŽ PSAL ZCELA JISTĚ SÁM CINO,
BY SE DALY MNOHDY BEZ NESNÁŽI VŘADIT MEZI JEHO

Kdybyste slyšela ten žalný hlas (*Cino da Pistoia*)

PŘÍTELI CINOVI MĚL ZA ZLÉ, JAK SNADNO VZPLANE;
ALE ANI ON SÁM SE NEDOVĚDL UBRANIT
PLAMENŮM, JAKKOLI UŽ MĚL ZA TO, ŽE JEHO
KORÁB MÍRÍ ZCELA JINAM

Krátce sotva jsem opustil práh kniže-
cího dvora

K DOPISU SVĚMU PRÍZNIVCI PŘILOŽIL KANCÓNŮ,
V NÍŽ TO VZPLANUTI LIČI DOPODROBNA

Mám-li si tedy, Lásko, nařítat

VIC NEŽ CO JINÉHO JEJ VŠAK VE VYHNANSTVÍ
POUTALA PĚVNÁ VÍRA VE SVOU PRAVDU, ČEST
A CENU VLASTNÍHO DÍLA

Z Vašeho listu

Bude-li kdy, že posvátné ty slohy

A ZA PRAVDU MU DALY I TY TŘI PANÍ, JEŽ PŘIŠLY NAVŠTÍVIT JEHO SRDCE; I ONY BYLY VYHNÁNY LIDMI, TŘEBAŽE TA PRVNÍ Z NICH, MATKA DVOU OSTÁTNIČI, BYLA SAMÁ SPRÁVEDLNOST; A PROTO BYLO VYHNANSTVÍ PRO NĚHO CŤI AŽ DO SMRTI	
Tři paní přišly navštívit mé srdce	115
Řečeného roku 1321 zemřel (<i>Giovanni Villani</i>)	117
Jsem Dante Alighieri, temná Pallas (<i>Giovanni Boccaccio</i>)	122

Ó vy, kteřížto ve své bárce malé	123
Dante — život, dílo, doba	125
Poznámka k překladu	131
Bibliografická poznámka	133
Seznam vyobrazení	135

Úryvky z *Božské komedie* jsou uvedeny v překladu O. F. Bablera, kancóna *Přišel jsem v kruhu nebeském* v ta místa v překladu E. Frynty a dopis *Z vašeho listu, který jsem přijal* v překladu J. Pokorného.